

VRAŇOVICKÝ

občasník

ČÍSLO 2 • ČERVEN 2004 • CENA 5 Kč

Slovo starosty

Blíží se čas dovolených, prázdnin a tím i polovina roku. V současné době je již v plném proudu výstavba zbývajících částí kanalizace. Jako zhotovitel byla vybrána ve výběrovém řízení firma COLAS.CZ. Snahou a závazkem je dokončit kanalizaci do konce roku a tím umožnit všem napojení se. Pro občany dotčených částí obce byly zorganizovány schůzky, kde získali základní informace. V závěru článku je uveden seznam firem a osob, které provádí realizaci domovních přípojek. Zde je třeba při objednávce dořešit komplexnost - zapískování, kontrolu a potvrzení dalších dotčených organizací - JMP, JME popř. ČESKÝ TELECOM, VaK, ČD...

Tzv. veřejná část přípojky bude ukončena u obrubníku. Další pokračování je záležitostí majitele nemovitosti. Realizace není složitá, lze provést i svépomocí při zajištění spádu a nezapomenout na čistící kus či kusy při větších délkách či častých změnách směru. Lze budovat i čistící a revizní šachty. V již provozované části obce nejsou výjimkou i 60 přípojky (jímka ve dvoře, na zahradě...).

Další problém, který se objevil začátkem roku, je nárůst trestní činnosti a různých přestupků. Jedná se o vloupání do objektů, sprejerství, zakládání požárů, krádeže na hřbitově atd. Protože nelze zajistit trvalou přítomnost policie, vítá tato veškeré informace, které lze sdělit i anonymně na číslo 158, popř. 519 424 158. Z takto získaných poznatků lze snáze vysledovat pachatele. Lhostejnost při těchto věcech se může zítra týkat i nás.

Abych nehovořil jen o negativních skutečnostech, je třeba vyzvednout a poděkovat nálezcům větších částek peněz, které byly vráceny majitelům. Jednalo se o částky 6.400,-Kč a 15.000,-Kč včetně všech dokladů.

Pořádek v obci – v první řadě je třeba poděkovat všem občanům, kteří se starají o porosty před svými domy a není jim lhostejný vzhled obce. Nečekají, až obec zajistí posečení trávy, které provádí dva pracovníci a v této době již nestíhají rychle rostoucí travu opětovně posekat. Probíhá oprava chodníků a budování nových (systémem obec dodá materiál a položení zajistí občané).

Informace k volbám do Evropského parlamentu. Termín je 11. a 12. června. V pátek od 14.00 hodin do 22.00 hodin, v sobotu od 8.00 do 14.00 hodin. Hlasovací lístky obdržíte nejpozději 3 dny před volbami. K hlasování je třeba doklad o státním občanství – občanský průkaz, cestovní pas, popř. voličský průkaz, nebudete-li volit v místě trvalého pobytu. V naší obci budeme volit ve dvou okrscích: na obecním úřadě (č.p. 1 – 370) a ve školním klubu (č.p. 371 – 678).

Přijďte využít svého práva a možnost ovlivnit složení našich zástupců v Bruselu.

A nyní pohled do blízké budoucnosti. V roce 2007 si budeme připomínat 750 let od první písemné zmínky o naší obci (1257). Toto je jistě důvod k oslavě a zdokumentování historie obce. Rada doporučuje připravovat podklady pro publikaci,

Z OBSAHU:

- Klub pamětníků Vranovic
- Kino Vranovice
- Veselý masopust
- Kulturní kalendář
- Májová ročníku 1986
- Vzpomíná pan Dvořáček
- Výstava vín
- Skautský oddíl
- Společenská kronika

Naše nejstarší ženy

V předposledním čísle Občasníku jsme psali o nejstarších mužích ve Vranovicích a proto nezbývá, než si dnes všimnout našich žen.

Vybrali jsme 4 ženy, které dosáhly již více než 90 let svého života. Požehnané stáří, kterého se dožívají, je závazkem i pro nás spoluobčany, abychom si uvědomili, že takové stáří je jen pro vybrané jedince. Jejich život nebyl tak mnohotvárný jako u mužů, přesto řada z nich zažila těžkou práci na hospodářství, později v JZD.

První v pořadí je paní Königová Zuzana, která se narodila 16.4.1909 ve Wisle, okres Těšín. Otec - horník - pracoval na dole Barborka v Karviné. Navštěvovala polskou školu, pak se učila švadlenou a po vyučení šla do služby, kde byla 10 let. Poté pracovala v zahradnictví ve Starém Městě až do roku 1974.

V roce 1937 se provdala, manžel Karel pracoval na dráze, takže se přestěhovali do Těšína, po roce do Frýdku a následně do Starého Města. V roce 1974 se přestěhovali do

jejíž rozsah a obsah bude upřesněn. Zde bych chtěl požádat občany o upozornění na vhodné materiály, které by mohly být při realizaci použity - jedná se o listiny, fotografie a další materiály (jízdenky, vyznamenání atd.). Kontaktujte některého člena přípravné komise, která zatím pracuje ve složení: Ing. Bohumil Pražák – kronikář, PhDr. Kordiovský – ředitel okresního archivu, Oldřich Vybíral – starosta, Jan Raus – předseda komise kulturní, Oldřich Vybíral ml. – učitel dějepisu. Po stanovení obsahu a rozsahu budou osloveni další odborníci.

Drůbežárna – v současné době připravila komise výstavby a veřejného pořádku dotazníky, spolu s návodem na vyplnění. Tento systém byl zvolen proto, že pachové látky nelze měřit a působí na každého z nás jinak. Měřit lze pouze čpavek a jiné prvky (metan, kyslík). Dotazníky budou vyhodnoceny a zpracovány. S výsledky budete seznámeni buď v dalším Občasníku nebo na nástěnce OÚ.

Ještě bych chtěl upozornit na problém, který se týká některých našich spoluobčanů a to jsou exekuce. Ve velké většině se týkají pohledávek VZP. Věnujte proto velkou pozornost případným upomínkám a sdělením. Jedná se o včasné nahlášení při změně pojišťovny, zaměstnavatele, skončení živnosti, registrace na úřadu práce aj. Při zanedbání pak dluh několikanásobně naroste vlivem penále a následně i o náklady exekuce.

Firmy pro realizaci kanalizačních přípojek: MONTOP Pohořelice, nám. Svobody, tel. 519 424 206, Kelbl Josef, Příční 675, Vranovice, tel. 519 433 071, Babčan, Ivaň, tel. 605 182 441, Japez Vranovice, tel. 545 246 599

Materiál: Mlčák Pohořelice, tel 519 424 367 - sleva 10%

Požadavky na ruční kopání možno nahlásit na obci. Cena cca 100,-Kč za 1 m hloubky, zahrnutí + 60,-Kč.

Vranovic, kde manžel v roce 1975 zemřel.

Paní Königová bydlí u své dcery a zetě pana Škamrady, má dva vnuky a pravnuka. Ze svých vzpomínek vypovídá, že ráda šila a vyšívala, ráda pracovala na zahrádce. Ve Vranovicích se jí líbí a těší se svému zdraví. Nechtě si užije ještě řadu let.

Paní Lounková Růžena se narodila 16.4.1911 v Němčicích. Pochází ze sedmi dětí, do měšťanky chodila ve Vranovicích. Pak pracovala doma u svých rodičů, v roce 1934 se vdala. Celý svůj život zasvětila práci na hospodářství doma i ve Vranovicích na hospodářství svého manžela, pak v JZD, kde pracovala až do důchodu a kde do svých 70 let pracovala na vrátnici. Manžel Josef Lounek se narodil v r. 1910, pocházel z Vranovic č. 32 a zemřel v roce 1977. Ve svých vzpomínkách se paní Lounková upírá na život v JZD.

Paní Pezlarová se narodila 31.3.1912 v Pouzdřanech, kde také navštěvovala obecnou školu. Poté pracovala u Lesní správy, kde platila jako jedna z nejlepších pracovníků. V roce 1934 se vdala a po třech letech se přestěhovala s rodinou do Vranovic. Při výstavbě silnice I/54 byl jejich domek v roce 1976 zrušen a rodina se přestěhovala na č.p. 266. Veškeré úsilí věnovali úpravě domku. Paní Pezlarová měla dvě děti – syna a dceru. Její manžel Josef Pezlar se narodil v roce 1909, vyučil se klempířem, pak pracoval na dráze. Zemřel v roce 1998. Její dcera se o svou matku pečlivě stará a říká, že tráví důchod, jak si zaslouží. Nechtě si takového důchodu ještě mnoho let užije.

Paní Dofková se narodila 23.4.1913 ve Vranovicích. Pocházela ze šesti dětí. Po vchození školy pomáhala rodičům na hospodářství. Narodil se jí syn, kterému věnovala veškerou péči. Celý život pak pracovala na hospodářství, později na JZD. Důchodový věk si užívá v péči své snachy a syna. Nechtě si užije ještě mnoho dalších let ve zdraví.

Život těchto žen byl mnohem složitější, než je uvedeno v těchto řádcích. A poněvadž většina z nich v měsíci březnu a dubnu oslavila další rok svého vysokého věku, popřejeme jim stále zdraví.

Redakce

Klub pamětníků Vranovic

Dne 13.5.2004 se sešla skupina žen v Klubovně důchodců s cílem ustavit Klub pamětníků Vranovic, kteří by prezentovali některé zvyklosti z dřívějších dob (minulého století). Z našich důchodkyň to byly pí Valášková, Řehořová, Číhalová, Drápalová, Bauchová, Goliášová (poslední 3 z redakční rady Občasníku), z mužů pan Varmužka.

Skupina žen aktivně besedovala k tématu „Stravování před 70 lety a dnes“. Zkušenosti byly zapisovány a budou zpracovány pro obecní kroniku.

V úvodu seznámil kronikář Ing. Pražák účastníky s cílem akce, kdy by měly být získávány poznatky ze života občanů. Nutno poděkovat všem přítomným občanům.

Další beseda se uskuteční ve čtvrtek 12. srpna 2004 v 16 hodin rovněž v Klubovně důchodců. Na pořadu bude téma „Jak se oblékali naši rodičové před 70 lety, jak se oblékáme dnes a zvláště děti“. Pozvánky budou zaslány, prosíme o účast.

Ing. Pražák za red. radu

Děje se něco v KD?

Dělo by se, kdyby byl zájem. Na koupání do termálních lázní 8.5. jelo 25 lidí.

Na slavnostní schůzi ke Dni matek, kterou zahájily hezkým programem žákyně ZŠ pod vedením paní učitelky, se sešlo 26 žen.

Tam také vzešel návrh udělat zájezd 5.6. do ZOO do Hodonína a zastavit se i na zámku v Miloticích. Uskuteční se?

Na červen se připravuje členská schůze.

R. B.

**PRODÁM PAMĚŤOVOU
KARTU SANDISK xD – 64 MB.**

Informace na OÚ.

Informace pro podnikatele a občany

Informační centrum Hospodářské komory má sídlo v Židlochovicích Nádražní 3 tel. 724 613 003, po, st - 8 - 16 hod., <http://www.businessinfo.cz>

Další podklady a informace týkající se čerpání prostředků z EU na adrese <http://www.strukturalni-fondy.cz>

Kino Vranovice

Kino založila tělocvičná jednota Sokol v roce 1920, která nejen vychovávala občany cvičením ke zdraví, ale také vzdělávala občany duševně a to promítáním filmů jak poučných, zábavných a grotesek Pepek námořník, tak pohádek pro děti a jiné žánry.

Kino bylo v nájmu u pana Trojana, který měl hospůdku se sálem u nádraží ČSD, kde jednota cvičila se svými cvičenci. V tomto sále se pořádaly taneční zábavy, plesy a jiná veřejná vystoupení a v sobotu a v neděli se konala filmová představení.

Vedení kina měl na starosti člen představenstva pan Juříček, občan obce, který měl mezi návštěvníky kina přezdívku Černý Petr. Vstupné na dětské představení bylo 50 hal. za vstupenku, večer 1,-, 2,-, a 3,- koruny.

V roce 1939 (po zabrání republiky Němci) bylo i místní kino zabráno okupanty, jelikož Sokol byl zakázán. Německá menšina toho využila k propagaci svých ideologií a zahájila v tomto kině provoz. Vedoucím byl určen Němec pan Drtílek a po něm slečna Fialová. Němci z Pouzdřan a Popic v hojném počtu navštěvovali naše kino hlavně na německé filmy. Repertoár filmů byl pestrý, bylo několik soukromých půjčoven, kde se dalo dobře sestavovat program kina a podle toho byla i slušná návštěva.

V roce 1945, kdy byla naše republika osvobozena od okupantů, ujal se kina zase původní majitel Sokol. Do funkce vedoucího kina byl ustaven pan Hořák Jaroslav. Ten několik let vedl kino. Pak se odstěhoval do Brna, kde získal výhodné zaměstnání. Na jeho místo po dohodě s vedením Sokola byl určen vedoucím kina Lubomír Šťastný.

V roce 1945 přišlo ke znárodnění filmu. Jelikož stav kina u pana Trojana byl nevyhovující, počalo se vyjednávat s MNV Vranovice a Čs. státním filmem o přestěhování místního kina do restaurace U Fialů, která byla dekretem prezidenta republiky zestátněna, protože majitel byl za okupace Němec.

Sál U Fialů nebyl na nový provoz zařízen a muselo se přizpůsobit normám a nařízením pro provoz kina. Stávající sál restaurace musel mít samostatný vchod s čekárnou a pokladnou, musela se vybudovat promítací místnost, v sále zabudovat projekční plátno, namontovat do hlediště sklápěcí sedadla, zajistit výkonná kamna pro vytápění, provést elektroinstalaci pro provoz kina a jiné drobnosti. Přestěhování a vybavení nového kina financoval Čs. státní film. Provoz kina v novém sále byl zahájen v listopadu roku 1945 a uveden českým filmem „Ženu ani květinou neuhodíš“. Hrací profil kina byl středa, sobota a neděle. Kapacita sálu byla

220 sedadel. Návštěvnost kina byla dobrá a občané si líbali nové prostředí, které na ně dobře působilo. Pro zvyšování návštěvnosti se musely pořádat přehlídky starých českých filmů, dětské festivaly pohádek a hlavně poutavý starý film „Vineta“, který měl velký ohlas u diváků a musel být pro velký zájem několikrát opakován. Do návštěvnosti jsme zapojili i místní školu, pro kterou jsme pořádali školní představení.

V roce 1966 přišla za vedoucím kina pracovnice Krajského filmového podniku slečna Mahovská Dáša s návrhem na pořádání letního kina v přírodě s pojízdnou maringotkou. po podrobné diskusi a vybrání místa, kde by se to mohlo uskutečnit, bylo navrženo Sokolské hřiště, kde v té době byla vystavěna nová Sportovní hala a na hřišti vybudován objekt pro bufet. Vše bylo dohodnuto, že se to vyzkouší. Předseda MNV - v té době pan Gloc - s návrhem souhlasil a při budování letního kina hodně pomohl jak materiálně, tak i finančně. Bylo zapotřebí získat hodně dobrovolných pracovníků, kteří měli o tuto akci zájem. S uvažovaným záměrem musela být v okolních obcích seznámena veřejnost a bylo nutné propagační materiál k nim dopravit. Týdenní zkušební provoz letního kina vyšel nad očekávání velice dobře. Po vyhodnocení akce se domluvílo, že letní kino každým rokem bude opakováno.

Největší návštěvnost v letním kině za dobu provozu byla 2 400 diváků na film Angelika. Návštěvnost časem klesala, protože kino Hrušovany a Židlochovice si vybudovaly stálá letní kina, která provozují po celý letní čas a mají z toho velký finanční zisk. Stálá letní kina obehraly větší počet dobrých filmů a nám se tímto návštěvnost snižovala.

V roce 1978 byla v našem kině provedena revize elektrického zařízení, které pro kino dopadlo hrozně špatně. Podle zápisu bylo nařízeno z bezpečnostních důvodů okamžité zavření, které se provedlo v listopadu t.r. Žádný funkcionář z MNV neměl o kino zájem.

Po uzavření kina pan Chalupa Jiří promítal pro školní děti na úzkém filmu dětské filmy v místnostech nad knihovnou. Toto nouzové promítání dlouho netrvalo.

Po uzavření kina paní Lorenzová Vlasta se snažila tradici letního kina, ale neměla žádnou pomoc od místních funkcionářů a tak celá akce skončila v květnu 1988.

Tak skončilo promítání ve Vranovicích a kulturní život občanů jde dál u barevných televizorů doma v teple v obývacích místnostech.

■ Šťastný Lubomír

**CHCETE BEZ STAROSTÍ A
DOBŘE PRODAT SVOU
NEMOVITOST ?
RÁDI VÁM POMŮŽEME**

800 40 40 40

VOLEJTE ZDARMA • PŘIJEDEME K VÁM

Realitní kancelář ACROSS REALITY zajišťuje prodej a pronájem nemovitostí v celém jihozápadním regionu. Prodávajícím ZDARMA poskytujeme tyto služby:

- tisková a internetová inzerce
- právní služby vč. řízení na katastru nemovitostí
- znalecké posudky u nemovitostí nad 1 mil.
- poradenské služby vč. stanovení reálné kupní ceny Vašeho domu nebo bytu
- aktivní vyhledávání potenciálních kupců

across reality

ACROSS REALITY • PTAŠINSKÉHO 6 • 602 00 BRNO - KRÁLOVO POLE
TELEFON: 541 594 222 - 3 • FAX: 541 594 223 • MOBIL: 737 285 007
WWW.ACROSS.CZ • EMAIL: ACROSS@ACROSS.CZ

Jubilejní 35. výstava vín ve Vranovicích

Stalo se již tradicí, že každá druhá sobota v březnu je pro každého vinaře ve Vranovicích svátek. V tento den pořádá Kolektiv vinařů ve Vranovicích pravidelnou Výstavu vín. Pro každého vinaře to je vrchol a odměna za jeho celoroční práci ve vinohradu a za mnoho desítek hodin strávených ve vinných sklepech.

Letošního „koštu“ se zúčastnili vinaři z Vranovic a z dalších 24 obcí, bylo vystaveno celkem 681 vzorků vín ve 33 odrůdách.

Pravidelný „vranovický košt“ se zapsal do kalendáře nejen pro všechny pěstitele vinné révy, ale také pro širokou veřejnost, znalce a milovníky kvalitního vína. Výstava vín ve Vranovicích se stala společenskou akcí pro vranovické občany, ale i návštěvníky z blízkého okolí a pro znalce dobrého vína z Brna a v posledních letech i ze vzdálenějších míst Moravy a Čech.

Letošní košt byl jubilejní 35. ve Vranovicích.

První výstava vín ve Vranovicích se konala 24. března 1968 v sále „U Hrušatů“. Celkem bylo vystaveno 317 vzorků, jednalo se z větší části o směsky (72%), mezi vzorky se již objevilo jedno známkové víno „Vranovické ohnivé“ vinaře Františka Pitky. Hodnocení bylo provedeno 100 bodovou stupnicí, kterou se víno hodnotilo plných 11 let - až do roku 1978. Od r. 1979 se boduje 20 bodovou stupnicí, která

se používá i nyní. V roce 1982 se na výstavě objevil první zahraniční vzorek - z Rakouska. Po r. 1993 jsou vystavovány další vzorky z dalšího sousedního státu - ze Slovenska. Nejvíce vzorků bylo vystaveno v r. 1989 - 754.

Všech výstav se zúčastnil se svými vzorky nestor vranovických vinařů a jeden z průkopníků novodobého vinařství ve Vranovicích Dr. Oldřich Bednář.

V kratičkém připomenutí historie vinařství v naší obci nelze nevzpomenout na aktivní pravidelné vystavovatele a organizátory výstav, bratry Josefa a Jaromíra Měřínských, Josefa Staňku a Oldřicha Farona, kteří řady vranovických vinařů nedávno navždy opustili.

Letošní jubilejní 35. ročník výstavy vín byl jistě zdařilým si připomenutím bohaté vinařské historie v naší obci. Svou připraveností a vysoce kvalitními vzorky vín jistě potvrdil stále se zvyšující úroveň a je příslibem i do budoucnosti rozvoje vinohradnictví ve Vranovicích.

Za zdařilé uspořádání tradičního „koštu“ se přičinili všichni vystavovatelé, v čele s organizátory a zejména potom celý Výstavní sbor. Všem zúčastněným je třeba tímto poděkovat.

■ Za výbor Kolektivu vinařů
ve Vranovicích
Ing. Jan Helikar

Skautský oddíl Jaguáři hlásí

Události v oddíle od zimy do jara

První letošní „velkou“ akcí byla nepochybně výprava do vzdáleného kouta naší vlasti a to do okolí Turnova, tedy Českého ráje. Pětidenní výpravy se sice zúčastnili pouze čtyři členové oddílu, ale myslím, že stála za to. Počasí nám přálo, takže jsem navštívili několik z nesčetné řady dominant Českého ráje - Maloskalsko, hrad Drábské světničky, hrad Trosky, Hruboskalsko a jiné. Díky domácímu prostředí u turnovských skautů jsme měli pro své výpravy perfektní zázemí. Abychom se kulturně vzdělali navštívili jsme v poslední den výpravy muzeum, proslavené zejména výstavou šperků z českého granátu. (Fotografie z akce se objeví na nástěnce v knihovně).

Ve skautském životě bývá každý rok několik významných bodů - kromě tábora a pravidelných diecézních akcí jsou to i dva skautské svátky: 22. února je Den sesterství, kdy slaví svůj svátek skautky a 24. dubna na svátek svatého Jiří zase slaví všichni skauti. Oslavy dne sesterství se letos ujaly dvě fiktivní tetky Máňa a Božena, které skautkám připravily pohoštění, pro letošek s příchutí Mexika, Francie a Rumunska; včetně zábavného (možná) programu a písniček spjatých s těmito zeměmi.

V sudé roky se odehrávají Závody vřát a světlušek. Začátkem dubna jsme v Křepicích uspořádali střediskové kolo tohoto závodu. Vlčácká šestka Sklípkaní z Vranovic skončila na vynikajícím druhém místě, jen o tři body za vítěznými Medvědy z Křepic.

Jako oslava dne svatého Jiří měla být kolmá výprava do lužního lesa. Kvůli špatnému počasí byla zrušena a nahrazena odpolední vyjížděnkou na soutok Jihlavy se Svratkou a do okolí Ivaně a Přibic. Je naprostá paráda pozorovat probouzející se jarní přírodu a kličkovat mezi rychle se pohybujícími šneky.

Se začátkem května je už téměř deset let spjat Skautský máj, diecézní setkání skautů a skautek. Letos se konal v Čučicích u Oslavan a byl ve znamení gotické a rytířské kultury. Sobotní večer byl okořeněn pravým rytířským soubojem a cestou rytířských ctností.

S neúprosností sobě vlastní se blíží tábor. Letos jedeme opět (podle mnohých skautů UŽ zase?!) do Újezda u Rosic. Celoroční hra, která samozřejmě vyvrcholí na táboře, je na motivy starých řeckých bájí a pověstí.

Jelikož se blíží den dětí, který snad bude 5. června na fotbalovém hřišti, chystáme nejen pro děti pár překvapení. Sledujte pravidelná vývěsní místa. Těšíme se na vás.

■ Oldřich Vybíral ml.

KULTURNÍ KALENDAŘ

Vážení občané.

Kulturní komise Vám předkládá přehled zajímavých akcí, které by se měly uskutečnit v období měsíce června až srpna letošního roku. Navíc uvádíme i zajímavé kulturní akce, které jsou pořádány v okolních obcích.

Sledujte informační plakáty v obci, sledujte obecní rozhlas. Informaci rádi poskytnou organizátoři akcí.

ŠKOLA

- 1.6. - Sportovně branný den ke Dni dětí
- 17.6. - Celodenní výlet do Prahy pro žáky 9. tříd
- červen - Krytý bazén v Hustopečích (vč. rodičů)
- 28.6. - Rozloučení MŠ s předškoláky na OÚ
- červen - Šestý ročník turnaje o pohár p. starosty v kopané (chlapci) a ve volejbalu (děvčata)
- červen - Rozloučení se žáky 9. tříd na OÚ
- červen - Školní vlastivědné putování – poznávání regionu
- 30.6. - Slavnostní ukončení školního roku 2003-2004 ve sportovní hale
- 17.7. – 30.7. - Letní dětský tábor Pustá Rybná

Podrobnější informace získáte na ředitelství školy.

Kulturní komise přeje učitelskému sboru a všem školákům příjemné prožití prázdnin a šťastný návrat do školního roku 2004 – 2005.

CYKLOTURISTICKÝ KROUŽEK

- 6.6. - Cykloturistický výlet - Farma Bolka Polívky a Mohyla míru (cca 70 km)
- 27.6. - Pěší výlet zámek Milotice (16 km)
- červenec - Čtyřdenní putování v Pošumaví

Bližší informace www.mujweb.cz/cyklo-vranovice.

KNIHOVNA

Na internetu probíhá soutěž o nejoblíbenější knihu „Moje kniha“. Zúčastnit se můžete prostřednictvím www.mojekniha.cz, nebo prostřednictvím anketního lístku v místní knihovně. Do fondu místní knihovny bylo zakoupeno 30 nových knih a 66 knih bylo získáno darem.

ZUŠ

- 15.6. - Závěrečný koncert č. 1
- 17.6. - Závěrečný koncert č. 2

Oba koncerty se konají v 17 hodin v restauraci U Fialů. Vstupné dobrovolné.

HASIČI

- 26.6. - budou hasiči pořádat Letní noc na sokolském hřišti.

KLUB DŮCHODCŮ

- 5.5. - Zájezd do ZOO (s možností návštěvy květin nebo zámku)
- 24.7. - Zájezd na koupání do Rakouska (celý den). Přihlášky u pí Kilingerové v cukrárně.

SK VRANOVICE

- 14. 16.8. - Tradiční vranovické hody. Hraje Karel Pešl a Miločanka.

ČZS – VINAŘI VRANOVICE

- červen - Návštěva vinařství Kovács Novosedly
- červenec - Posezení u cimbálu, hraje skupina Katran. Degustace vranovických vín.

OBEC PŘIBICE

- 6.6. - Autokrosové závody
- 26.-27.6. - Tradiční krojované hody, hudba Moraváci. V neděli je svěcení praporu a znaku.
- 3.7. - Táborák na zahájení prázdnin.
- 4.7. - Autokrosové závody
- 25.7. - Autokrosové závody
- 28.8. - Dětské odpoledne – rozloučení s prázdninami
- 29.8. - Autokrosové závody

OBEC VELKÉ NĚMČICE

- 5.6. - Festival Němčický klíč – setkání křesťanských skupin
- 18.6. - Moravský hrozen – tradiční
- 7. a 8. 8. - Vavřínecké hody

Děkujeme všem organizacím za spolupráci při zpracovávání tohoto přehledu.
Kulturní komise

Vzpomíná pan Dvořáček

Jak jsem jel v roce 1938 na kole do Jugoslávie

Byli jsme mladí, zrovna po maturitě. Plni optimismu, bylo nám krásných 18 let. Na škole jsme měli z francouzštiny oblíbeného profesora, který miloval Francii. Tak krásně o ní vyprávěl, že jsme si jednou řekli, co kdybychom se tam zajeli podívat. Myšlenka byla na světě, jenomže její uskutečnění nebylo jednoduché. Na letadlo, vlak či autobus jsme neměli. V podstatě i kolo, ke kterému jsme se přiklonili, nebylo běžným dopravním prostředkem.

A tak jsme začali. Byli jsme tři spolužáci: Ota Černý z Křenovic, Josef Meluzín z Maloměřic a já. Zažádali jsme o víza přes Rakousko, Švýcarsko do vysněné Francie a zpět přes Německo. I němčinu jsme se ve škole učili. Jenomže v Německu již vládl Hitler. Schylovalo se k válce a tak jsme potřebná víza nedostali. Na cestování jsme byli ale „nažhavení“, proto jsme zvolili náhradní trasu, jejímž cílem byla Jugoslávie. Snad se dostaneme až do Splitu.

Příprava byla rychlá. Na kola jsme našli boční kapsy, ruksak, deku, dva stany, řetěz a zámek na kola a pro „každý případ“ revolver. Já jsem dostal na cestu 400 Kč. Koruna měla tehdy v Evropě vysoký kurs a věděli jsme z příruček, že v Jugoslávii je pro nás velmi levně. Například 1 l vína stál 1,20 Kč. Červenec v roce 1938 byl pěkný a teplý a tak jsme vyrazili.

Na česko-rakouských hranicích jsme měli první problém. Pro převoz kol musel být vystaven takzvaný TRIPTYK. Byla to jakási záruka, že kolo dovezeme zase zpět. Já jsem jej neměl a tak jsem musel složit kauci. Dál jsme jeli až do Vídně, kde jsem měl ve Florisdorfu strýčka. To bylo naše první přespání. Tam nám také došlo, že když budeme platit kauci na všech hranicích za moje kolo, tak se daleko nedostaneme. Zažádali jsme tedy telegraficky Český cyklistický svaz o vystavení příslušného TRIPTYKU. Toto potvrzení nás dostihlo až ve Štýrském Hradci (dnešní Gratz). Tam jsme měli pěkný zážitek, když jsme uprostřed města u kašny, která je tam dodnes, potkali malíře z Čech, ze kterého se vyklubal Max Trojan ze

Žabčic. Cestoval stopem a na cestu si vydělával malováním obrázků.

Dál jsme jeli do Mariboru. Tam končila asfaltová cesta, na kterou jsme najeli ve Vídni. Potom již bylo jenom kamení a kamení. Ráno jsme se snažili vyjet v 8 hodin a jeli tak do oběda. Potom jsme si dali dvě hodiny přestávku a táhli dál. K večeru jsme se rozhlíželi, kde bychom přespalí. Převážně se nám dařilo přespat někde ve stodolách, nebo v kupce sena. Stany jsme stavěli málo.

Postupně jsme dojeli do Záhřebu a prvním cílem u moře byla Crikvenice. Tam jsme poprvé v životě uviděli moře. Nemohli jsme se vynadávat. Nikdy v životě jsme neviděli takovou vodu, skalnaté pobřeží a všichni tu krásu. Jen jsme si říkali: „Kolik lidí z Československa něco takového asi vidělo?“

Ta Crikvenice nebyla náhodným cílem putování. Já jsem se dověděl, že je zde český tábor pro děti státních zaměstnanců (školy, dráhy atd.), kde navíc byla zaměstnaná paní Vaňková, sestra pana Vaňka, který byl učitelem ve vranovické škole. V té ozdravovně byly i naše kuchařky a my jsme tak byli velmi vítáni a vzácní hosté. Moc se nám tam líbilo. Dali nám tam k dispozici místo na přespání a jídla jsme tam měli tolik, že jsme ani nic nemuseli kupovat. Jak jsem již řekl, v Jugoslávii bylo velmi levně. Naše koruna tam byla žádaným platidlem. Zde jsme se zdrželi asi 10 dní.

Nakonec to však dopadlo špatně. To víte, roupama jsme nevěděli, co dělat a tak jsme po večerech chodili do přístavní krčmy. Tam jsme dostali od těch kamarádů námořníků „nabumbat“ a začali jsme zpívat. Jenomže jsme začali zpívat protisrbské písně. Tam byly nějaké národnostní třenice mezi Chorvaty a Srby. Ono to vlastně trvá dodnes, jak víme. Jenomže tam najednou byl policajt. Nevím, co se stalo s těmi námořníky, ale my jsme museli s policajtem zpět do našeho tábora. Asi to byl zlý přestupek, protože jsme museli tento tábor okamžitě opustit. Bylo to v 8 hodin večer. Ještě nám narychlo kuchařky nabalily chleba, máslo a další jídlo a my jsme jeli.

Dalším cílem byl Split. Jeli jsme tehdy celou noc. Báli jsme se někde utábořit, protože tam bylo plno hadů a štírů. Ráno jsme zase přijeli někde k moři, kde jsme se utábořili a celý den jsme odpočívali. Pak jsme pokračovali až do cíle, tedy do Splitu. To Chorvatsko bylo velmi zaostalé. Cesty byly samý kámen. Na cestách jsme nikoho nepotkávali. V celém Chorvatsku jsme nepotkali jediné kolo. Do Splitu vedla jenom jedna úzkokolejná dráha. Životní úroveň

měli horší než na Podkarpatské Rusi. Já nevím, co bychom si počali, kdybychom měli na kole nějakou poruchu.

V této části Chorvatska byly pro nás zase další atrakce. Poprvé v životě jsme viděli palmy. Viděli jsme trh na lodích. Velký přístav a lodě. To bylo něco. Split se nám prostě moc líbil. Jenomže jsme toho cestování začínali mít dost. I peníze nám ubývaly. Trochu jsme chtěli chytřit a zašli jsme si na čs. konzulát, jestli by nám nějaké peníze nedali. Pan konzul s námi ale „vyběhl“. Povídá: „Jak si to představujete? Jedete si na tramp, nic se vám nestalo a chcete peníze?“ Tak jsme utřeli nos.

Začali jsme tedy spekulovat, co dál. Říkali jsme si, abychom nemuseli šlapat na kolech celou cestu zpět, pokusíme se jet po moři nejlépe až do Terstu. Jenomže tolik peněz na loď jsme neměli. A tak jsme „obšustovali“ v přístavu kolem těch lodí. Stála tam také jedna nákladní loď. Kolem boku měla schůdky na palubu. Kluci šli na tu loď, nahoru za panem kapitánem, jestli by nás nevezl. Náhoda nám přála. Loď měla namířeno na sever, někde k ostrovu Krk. Po dlouhé domluvě nás vzal i s koly na loď. Spali jsme v plachtách na palubě. Loď vyrazila večer a my jsme měli další zážitek.

Když jsme přistáli, tak jsme si to namířili do vnitrozemí na Plitvická jezera. To bylo zase něco pro nás. Dnes je to všeobecně známo, ale tehdy to pro nás bylo něco neskutečného.

Okruh po Jugoslávii jsme uzavřeli v Záhřebu. Celá cesta pro nás byla jedním zážitkem za druhým. Co nás však překvapovalo, byla nesmírná chudoba a zaostalost obyvatel. Jednou jsme spali u sedláka, který nám nabídl jídlo. To byla kaše, která se nedala jíst. Jenom semletá vařená kukuřice. Ve vnitřku domu byla stáj s dobyt看em, jedna větší místnost, kde se vařilo na kotlíku a dvě další místnosti. To bylo vše. Problémy jsme měli i s oblečením. Bez košil, jak jsme se snažili jezdit, jsme všude neuspěli. Někteří domorodci v čele s místním popem na nás hrozili. Asi to pro ně bylo neslušné.

Ze Záhřebu jsme jeli po cestě, kterou jsme již znali. Přes Maribor, Štýrský Hradec do Vídně, zase ke strýcovi a domů. To byla sláva. Celá anabáze trvala 6 týdnů. Povídání nebralo konce. Domů jsem si dovezl 1 litr slané vody a 1 litr rakije. Díky tomu, že jsem na hranicích dostal zpět tu kauci na kolo, tak mě celý výlet stál asi 200 Kč! To je poměr. Cena kola byla 1 100 Kč a cena 6týdenní dovolené 200 Kč.

No a co dělají moji kamarádi dnes? Žijí ještě? Tak vím, že Jožka Meluzín zemřel. A ten druhý, Ota Černý, ten utekl do Anglie a sloužil u letectva. Dokonce prý taďy nedávno byl, ale já jsem se s ním nesetkal.

Májová ročníku 1986

1.5.2004 pořádá ročník 1986 májovou zábavu v Sokolovně ve Vranovicích. K poslechu a hlavně k tanci hrála krojovaná kapela Ištiváci, která vlastně provázela stárky už při jejich pochodu, který vyšel se zpožděním od prvního stárka – Vítka Rusňáka. Odtud ke stárce druhé – Katce Hanušové a všichni pak společně s krátkými zastaveními na tanec, přišli pro první stárku – Marii Goliášovou, kde se k dvanácti párům stárků připojilo 14 párů stárků – školáků. Všichni pak došli až pod máju na hřiště, kde předvedli svůj společný pochod.

Večerní zábava začala ve 20 hod opět slavnostním společným pochodem. Jak už bývá zvykem. Asi 300 hostů si muselo asi hodinu počkat na překvapení. Stárci si totiž zatančili Moravskou besedu, kterou s nimi nacvičila paní Marie Duroňová. Samozřejmě, že se beseda velmi líbila. Při tanci, poslechu, sólech a zpívání se hosté mohli bavit až do tří hodin. Samotní stárci se rozcházel až nad samým ránem.

Co dodat závěrem? Sám první stárek řekl, že jejich májová musí být výjimečná. A já mám těžkou pozici, když mám hodnotit májovou zábavu, kdy dvě stárky jsou moje dcery a jedna z nich byla první. Soudím podle odezvy ostatních, že se zábava líbila, snad jen mohu podotknout, že v letošním roce bylo méně hostů než v roce loňském, přestože se stárci snažili pozvat všechny „vranovčáky“.

K dobré zábavě přispěla jednak zatančená Moravská beseda, která měla vlastně ve Vranovicích generálku před vystoupením 6.6.2004 v Brně a taktéž pro vranovčáky neznámá krojovaná kapela Ištiváci, která se tak líbila, že si ji vranovičtí hasiči objednali na svůj ples v roce 2005. To ostatní už musíte říci Vy.

MG

□ Ročník 1986 "Májový"

Naše májová

Začali jsme se na májovou zábavu připravovat velmi brzy, už v lednu, ale nebyla to ani tak příprava na zábavu, jako na Moravskou besedu. To se na nás paní učitelka Duroňová obrátila s prosbou, zda by jsme neměli chuť jet za TJ Sokol Vranovice zatančit na Sokolské Brno 2004 Moravskou besedu. Začala nacvičovat se čtyřmi páry, pak nám vnukla myšlenku, že bychom mohli besedu zatančit na naší májové. Tato myšlenka nás nadchla. Budeme mít něco, co tu ještě nebylo. Nakonec jsme se Moravskou besedu naučili všichni. Je jenom škoda, že jsme ji také nemohli všichni zatančit. Děkujeme ještě jednou paní učitelce Duroňové, jejíž zásluhou se na naší májové poprvé ve Vranovicích tančila Moravská beseda, která zcela jistě přispěla k dobré zábavě.

Besedu jsme zvládali, při ní jsme se učili tančit a zpívat, později jsme přidali výrobu mašlí a růží. Pomalu se z nás začal vytvářet dobrý kolektiv, přesto někteří naši spolužáci neměli o všechno toto dění zájem a na májovou nešli. Čím blíž se termín naší zábavy blížil, tím víc byl první stárek nervóznější a první stárka na tom nebyla o moc lépe. Ale stíhali všechno a s přehledem. Od máje, přes mašličky, rozdělení ulic na zvaní až po muzikanty. Stačili ještě navíc oslovit firmy a podnikatele z Vranovic s prosbou o sponzorský dar, který některé firmy přinesli buď přímo jednotlivým stárkům, nebo je pro nás nechali na sekretariátě vranovického obecního úřadu. Je pravdou, že bez pomoci rodičů bychom to asi těžko zvládli. Přesto ještě týden před naší

májovou jsme nevěděli, která z dívek půjde jako druhá – tedy u které se sejdou všechna děvčata. Žádná neměla odvalu, vzít na sebe takovou zátěž, už jsme zvažovali, že průvod stárků půjde přímo ke stárce první, ale vyšlo to. U první stárky se k nám připojilo 14 párů malých stárků, kteří s námi šli průvodem až k máji na sokolské hřiště. Tam jsme předvedli náš nacvičený pochod. Večer jsme zábavu zahájili, jako každý ročník před námi, pochodem a o něco později jsme zatančili besedu. Hosté se bavili a z nás pomalu opadávalo napětí a nervozita. Vše bylo za námi. Pak úklid haly a bylo po naší májové. Za týden jsme se sešli znovu při kácení máje. Tu nám totiž za týden zlomil vítr. A při vyúčtování naší zábavy - počáteční vklad se nám sice nevrátil, ale stálo to za to. Nemyslíte?

stárky a stárci

Stárci ročníku 1986 děkují:

- firmám ATRAX METAL MORAVA s.r.o., autodoprava Jedlička, autodoprava Kelbl, pekárna Vranovice, smíšené zboží Halamková, hospodářské potřeby Jedličková a zámečnictví Čech za jejich sponzorský dar, který uhradil 50% půjčového za dětské kroje,
- Obecnímu úřadu Vranovice taktéž za finanční pomoc a pomoc při předávání sponzorského daru od firem,
- panu Šichovi za pomoc při stavění máje,
- panu učiteli Varmužkovi za namalování plakátů
- a všem, kdo se jakkoliv podíleli na naší zábavě, ať je to pomoc při stavění máje nebo zapůjčení udírny, či bezplatné pronajetí Sokolovny.
- Rovněž děkujeme všem občanům, kteří si zakoupili vstupenky v předprodeji a podpořili tak naši májovou zábavu

Veselý masopust

Minulý režim nepřál lidovým zvykům a obyčejům. To se, doufejme, podařilo zlomit ve Vranovicích ve veselí, které má svůj původ v křesťanství. Tento svátek je zakořeněn v celé východní Evropě a od letošního roku je obnoven i u nás. Díky rekrutům ročníku 1986 a dvěma harmonikářům jsme opět po dvaceti letech viděli tradiční maškarní masopustní průvod včetně medvěda. I mnozí občané Vranovic si na masopust vzpomněli a obdarovali chasu jídlem a pitím. Začátek průvodu byl v hostinci Na hale a ukončen byl v restauraci

U Fialů. Fotografie z průvodu jsou vystaveny v knihovně, včetně fotografií z období před čtyřiceti léty.

A jestli někdo říká, že dnešní mládež je zkažená a špatná, tak já povídám, že to není pravda. Jsou takoví, jakými jsme byli i my. Jenom to chce mít odvalu zavzpomínat.

Je po masopustu. Říká se „Zemřel král, ať žije král“. Tak tedy těšíme se na masopust roku 2005. Těšíme se na chasu ročníku 1987!

Díky chaso.

JR

□ Sběr kovového odpadu pořádaný SDH

Společenská kronika

● *Narození:*

Rohrerová Natálie

● *Úmrtí:*

Pezlar Miroslav

Komprda Jan

Hochman Vítězslav

● *Životní jubilea:*

Červen:

Chmelíková Jana 70

Matýšek Jan 75

Lang Jan 82

Ponížil Vojtěch 60

Ježová Aloisie 82

Chalupová Marie 60

Šromová Oldřiška 82

Bílková Božena 60

Červenec:

Pezlarová Milena 70

Křivánková Alena 70

Rausová Helena 80

Faronová Jindřiška 70

Kolstrunková Ludmila 65

Hanušková Marie 80

Urbanová Jaroslava 83

Šťastný Rudolf 65

Srpen:

Preyová Hildegarda 86

Zeklová Emilie 60

Škamrada Jan 80

Vacková Anna 75

Koráb Josef 70

Kelbl Oldřich 70

Šimunková Piroška 75

Zouharová Albína 84

Smělková Anna 93

Dvořáček Josef 85

Vybíralová Eliška 80

Staňková Božena 60

Dvořáčková Božena 85

Pezlar Rudolf 80

Benešová Marie 83

● *Uzavřená manželství v r. 2004*

Na OÚ:

Oldřich Mareček

- Jitka Golejová 21.1.2004

Michal Soukop

- Dagmar Ryšavá 28.2.2004

Josef Šobek

- Jitka Dvořáková 24.4.2004

V kostele:

Radek Mach

- Irena Klimešová 17.4.2004

Vranovický občasník. Vydavatel: OÚ Vranovice. Adresa redakce: Školní 1, OÚ Vranovice, 691 25. Šéfredaktor: Ing. Bohumil Pražák, zástupce Mgr. Ludmila Drápalová, členky redakční rady: Marta Goliášová, Bauchová Růžena. Cena: 5,- Kč. Vychází: od června 1993. Číslo Občasníku 1, místo vydání Vranovice dne 5. 6. 2004. Uzávěrka dalšího čísla je 30. 8. 2004. Registrováno ref. region. rozvoje Ok. ú. Břeclav. Registrační číslo: 370010197. Náklad 400 ks. Neprošlo jazykovou úpravou. Výroba: Tisk - Bačík, tel.: 519 425 897.